

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.194/2017/8.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője:ó és Tóth Ügyvédi Iroda
 . Izsó István ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: tartózkodási engedély

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ékesfehérvári Közigazgatási
 és Munkaügyi Bíróság
 14.K.27.317/2016/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.317/2016/11. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő kereső tevékenység folytatása céljából, amelyhez mellékelte a **W.**

Kft.-vel (a továbbiakban: Kft.) kötött elő-munkaszerződést. Eszerint a Kft., mint munkáltató ... 8. szám alatti munkahelyen árubeszerző munkakörben fogja foglalkoztatni. A felperes szálláshelyként a ... 5. szám alatti ingatlant jelölte meg, amelyben munkaviszonyának fennállása alatt ingyenes szálláshelyet biztosít számára a Kft. A Fejér Megyei Kormányhivatal szakhatósági állásfoglalásával a felperes számára - a fenti kérelme alapján indult eljárásban - a Kft.-nél a megjelölt munkahelyen történő munkavégzését árubeszerző munkakörre vonatkozóan támogatta. Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság 2015. május 4-én 2017. február 2-áig érvényes kereső tevékenység célú tartózkodási engedélyt adott. A felperes 2015. június 24-én érkezett Magyarországra, melyet követően új szálláshelyet jelentett be, ... 2. szám alatt, ugyanakkor azonban a Kft.-nél a munkát nem vette fel. Az elsőfokú hatóság a felperes által bejelentett új szálláshelyen helyszíni ellenőrzést tartott. Az egyik tulajdonos a hatóság ügyintézőit nem engedte be az ingatlanba, a szálláshely szemrevételezését nem tette lehetővé, de elmondta, hogy a lakásban négy kínai személy lakik. A szomszédos lakás tulajdonosa az ügyintézőknek azt nyilatkozta, hogy a lakásban külföldiek nem laknak. Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság ezt követően ellenőrzést tartott a felperes munkáltatójának megjelölt Kft.-nél. A Kft. helyszínen tartózkodó tulajdonosai közül az egyik úgy nyilatkozott, hogy a felperest nem ismeri személyesen, de úgy tudja, még nem érkezett Magyarországra. Az elsőfokú hatóság ezt követően hiánypótlási felhívást bocsátott ki, melyben kötelezte a felperest, hogy a megjelölt munkáltatójánál munkavégzését, a megjelölt szálláshelyen pedig tartózkodását igazolja. A felperes a hiánypótlási felhívást átvette, arra azonban nem reagált, a benne foglaltakat nem teljesítette. A fentiekre tekintettel az elsőfokú hatóság 2016. április 15. napján kelt 106-6-2714/3/2016-T. számú határozatával a felperes tartózkodási engedélyét visszavonta. Hivatkozott a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18.§ (1) bekezdés a) pontjában, 13.§ (1) bekezdés a), valamint c)-i) pontjaiban foglaltakra, továbbá a 114/2007. (V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 53.§ b) pontjára.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. május 24-én kelt 106-T-21236/1/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta. Határozatának indokolásában hivatkozott az elsőfokú hatóság által megállapított tényállásra, különösen arra, hogy a felperes életvitelszerűen nem a szálláshelyként megjelölt ingatlanban tartózkodik, új szálláshelyet pedig nem jelentett be. Megállapította, hogy a felperes a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében szálláshelye vonatkozásában az eljáró hatósággal valótlán tényt közölt, amelyre tekintettel tartózkodási engedélyét a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja alapján vissza kellett vonni. A valótlán tényközlés megtörténtét nem befolyásolja az, hogy a felperes fellebbezésével egyidejűleg új szálláshelyet jelentett be. Az alperes rögzítette, hogy a Kft.-nél végzett

helyszíni ellenőrzés eredményeként megállapítást nyert, miszerint a felperes Magyarországra érkezését követően nem vette fel a munkát, így a megjelölt munkahelyen nem folytathatott jogszerű kereső tevékenységet, ezért jogszerű jövedelemmel sem rendelkezik, tartózkodási célja tehát nem igazolt.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.
- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) pontjára, miszerint a harmadik országbeli állampolgárnak igazolnia kell a beutazása és a tartózkodása célját, s amennyiben ez nem történik meg, illetve már nem áll fenn, akkor a hatóságnak a tartózkodási engedélyt a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés a) pontja alapján vissza kell vonni. A bíróság megállapította, hogy a felperes részére a tartózkodási engedély a Kft.-nél való foglalkoztatására tekintettel került kiadásra, ahol azonban a munkát Magyarországra érkezését követően nem vette fel, és amely tényt az idegenrendészeti hatóságok bizonyítottak és alátámasztottak. A bíróság tényként állapította meg, hogy az elsőfokú hatóság a felperest hiánypótlásra hívta fel, amely tartama alatt (14 nap) annak nem tett eleget, az elsőfokú hatósággal a kapcsolatot nem vette fel. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az idegenrendészeti hatóságok a jogszabályoknak megfelelően állapították meg, hogy a felperes tartózkodásához szükséges jogszabályi feltételek nem állnak fenn. A szálláshellyel kapcsolatban a bíróság álláspontja az volt, hogy a felperes állításával szemben az elsőfokú hatóság a hiánypótlási felhívásban kifejezetten felhívta a felperest a valós szálláshelyét igazoló iratok benyújtására. A felperes állítását és az ingatlan tulajdonosának ezt megerősítő nyilatkozatát sem a helyszíni ellenőrzés, sem pedig a szomszéd nyilatkozata nem támasztotta alá.
- [6] Mindezekre tekintettel a bíróság szerint az alperes helytállóan állapította meg azt is, hogy a felperes tekintetében a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti feltételek is fennállnak, mivel a szálláshelyére nézve a hatósággal valótlán tényt közölt. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a tartózkodási cél alaptalansága miatt a felperes tartózkodási engedélyét akkor is vissza kellett volna vonni, ha megbizonyosodik arról, hogy az általa új szálláshelyként bejelentett Székesfehérvár, Budai út 50. X/2. szám alatti szálláshelyen ténylegesen ott lakott a helyszíni ellenőrzés időpontjában. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a

felperesnek Magyarországra érkezését követően háromnegyed év állt rendelkezésre, hogy a Kft.-től eltérő munkáltatónál való munkavállalását bejelentse, s az ezt alátámasztó iratokat csatolja. A felperes azonban eredeti munkáltatójánál nem vette fel a munkát és a hatósághoz történő bejelentéseket is elmulasztotta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek megfelelő, új döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem foglalkozott érdemben a kereseti kérelemben foglaltakkal, az abban megfogalmazott „irányvonal” megfelelő értékelésével. Az elsőfokú bíróság a jogszabálysértő határozat állításait elfogadva nem értékelte megfelelően, hogy az alperes a szálláshely ellenőrzésekor a helyszínen az ingatlantulajdonos által tett nyilatkozatot figyelmen kívül hagyta, ugyanakkor aránytalanul nagy súlyt fektetett a szomszéd nyilatkozatára. Álláspontja szerint az alperes megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségét, mivel az elsőfokú hatóság által elkövetett hibák és hiányosságok tekintetében a felperes fellebbezésében kifejtett jogi álláspontját egyáltalán nem értékelte. A hivatalból indult eljárásra tekintettel sérelmezte, hogy az alperes hivatalbóli kötelezettsége ellenére komoly mulasztást követett el, amikor nem folytatott le ismételten helyszíni ellenőrzést, illetőleg nem foganatosított további eljárási cselekményeket, amely a valós tényállás megállapításához hozzásegítette volna. A felperes álláspontja a fentiekre tekintettel az volt, hogy a bíróság ítélete jogszabálysértő, sérti a Ket. 1.§ (1) és (2) bekezdéseit, 2.§ (3) bekezdését, 50.§ (1) bekezdését, 72.§ (1) bekezdés ec) pontját és a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) pontját.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg ítéletében, hogy a közigazgatási határozat jogszerű. Ismételten utalt a felperes szálláshelyén, illetőleg a munkahelyén végzett helyszíni szemlékre, illetőleg azok során megállapított tényekre. Kiemelte, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a szálláshelyén végzett helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatban emelt kifogást, a munkavégzés helyén történt ellenőrzésre vonatkozóan semmilyen előadást nem tett, holott a munkavégzéssel kapcsolatban hiúsult meg elsődlegesen tartózkodási célja. Az alperes kifejtette, hogy a másodfokú eljárás során a felperes által hiányolt eljárási cselekmények elvégzésére nem volt ok, miután az elsőfokú idegenrendészeti hatóság mindenre körültekintően végezte el a tényállás tisztázását, állapította meg a tényállást, melyet a

felperes sem a másodfokú eljárásban, sem a perben cáfolni nem tudott.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [11] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- A Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) pontja, miszerint a kérelmezőnek igazolnia kell a beutazás és tartózkodás célját, illetőleg az f) pontja szerint azt, hogy a lakhatás, megélhetés, kiutazás költségeit biztosító fedezettel rendelkezik, azok a feltételek, melyek valós fennállását az alperesnek vizsgálnia, a felperesnek igazolnia kellett. Harm.tv. 20.§ (1) bekezdés helyes értelmezése - melyet a kiforrott bírói gyakorlat is igazolt - alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes nem tett eleget a fenti jogszabályhely által előírt feltételnek, mely tényleges munkavégzést kíván, melynek teljesülését az idegenrendészeti hatóság vizsgálni jogosult és egyben köteles (Vhr. 67.§). A felperes magyarországi tartózkodásához a munkavállalási cél nem lehet pusztán ürügy a magyarországi jelenlétre, ebben az esetben a munkavállalásnak valósnak kell lennie. A felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a perben nem vitatta, hogy tartózkodási engedélye a Kft.-nél való foglalkoztatására tekintettel került kiadásra, ahol azonban a munkát Magyarországra érkezését követően nem vette fel, és amely tény az idegenrendészeti hatóságok bizonyítottak és alátámasztottak. A hatóság a tényállás tisztázása körében lehetővé tette a felperes számára, hogy a fentiekkel szemben ellenbizonyítással éljen. A felperes bár a hiánypótlási felhívást átvette, arra nem reagált, a benne foglaltakat nem teljesítette. Mulasztásának következményeit viselni köteles.
- [12] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a szálláshelyén végzett helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatban emelt kifogást, a munkavégzési helyen történt ellenőrzésre vonatkozóan semmilyen előadást nem tett, holott a munkavégzéssel kapcsolatban hiúsult meg elsődlegesen tartózkodás célja. A Kúria egyetért azzal, hogy a másodfokú eljárás során a felperes által hiányolt eljárási cselekmények elvégzésére nem volt ok, miután az elsőfokú idegenrendészeti hatóság mindenre körütekintően végezte el a tényállás tisztázását, állapította meg a tényállást. A felperes a szálláshelyen végzett helyszíni ellenőrzés eredményét sem a másodfokú eljárásban, sem a perben cáfolni nem tudta, arra kísérletet sem tett, ehelyett új, immár harmadik szálláshelyet jelentett be. Mindezek folytán az alperes

megalapozottan állapította meg a Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja sérelmét. A Kúria rámutat arra, hogy a felperes állítása miszerint az elsőfokú bíróság nem foglalkozott érdemben a kereseti kérelemben foglaltakkal, az abban megfogalmazott irányvonal megfelelő értékelésével, tényekkel alátámasztásra nem került, mindössze egy homályos állítás maradt. Az elsőfokú bíróság – a releváns tényeket, körülményeket vizsgálva – helyesen állapította meg, hogy az alperesi határozat jogszerű.

- [13] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [14] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [15] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. március 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**